

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 805

vineri 4 iunie 1965

8 pagini 25 bani

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI C. C. AL P. M. R.

La data de 31 mai, 1 și 2 iunie 1965 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. La lucrările plenei au participat, ca invitați, membrii Comisiei Centrale de Revizie, ai Comisiei Controlului de Partid, primii secretari ai comitetelor regionale de partid, șefii secțiilor C. C. al P.M.R., miniștri, președinții sîturilor populare regionale, conducători ai organizațiilor de masă și ai unor instituții centrale de stat, redactorii șefii ai presei centrale.

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a dezbătut:

1. Proiectul Directivelor Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970.
2. Proiectul Directivelor Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea energetică R. P. Române în perioada 1966—1975.
3. Proiectul de statut al partidului.

La dezbaterile care au avut loc în legătură cu primele două puncte la ordinea de zi au luat cuvîntul tovarășii: C. Scariat, prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați, V. Mateescu, președinte al Sîturii populare regionale București, J. Fazekas, ministrul industriei alimentare, D. Balala, prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploiești, M. Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, P. Drăgoescu, președintele Consiliului Învățămîntului de cultură generală din Ministerul Învățămîntului, A. Sencovici, ministrul industriei ușoare, A. Codarcea, președintele Comitetului Geologic, E. Turcanu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava, B. Almasan, ministrul minelor și energiei electrice, V. Cazacu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași, M. Sudeș, ministrul economiei forestiere, I. Stănescu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia, Gh. Călin, prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara, V. Roman, director al Editurii Politice, C. Drăgan, vicepreședinte al C.C.S., I. Marinescu, ministrul industriei metalurgice, N. Giosan, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, I. Uglar, prim-secretar al Comitetului regional de partid Maramureș, Șt. Matei, prim-secretar al Comitetului regional de partid Argeș.

În dezbateri s-a subliniat că succesele obținute în anii dezvoltării economice și social-culturale a țării în anii dezvoltării demonstrează justiciile liniei politice a partidului, întemeiate pe aplicarea creatoare a învățurii marxist-leniniste la condițiile țării noastre, capacitatea sa de a mobiliza întreaga energie a poporului, resursele materiale ale țării în opera de construcție socialistă.

Discuțiile au scos în evidență însemnătatea deosebită a orientării proiectelor de directive spre continuarea neabătută și în ritm susținut a politicii de industrializare socialistă a țării și de creștere cu prioritate a producției mijloacelor de producție — baza dezvoltării complexe și multilaterale a întregii economii naționale, precum și caracterul realist, mobilizator al sarcinilor de plan. Plenara a subliniat în mod deosebit eforturile ce trebuie depuse pentru lărgirea bazei de materii prime și pentru atragerea în învîntul activității economice a noi resurse și importanța în învîntul activității economice a repartiției forțelor de producție pe teritoriul țării în vederea dezvoltării economice armonioase a tuturor regiunilor.

Un loc important în cadrul discuțiilor l-au ocupat problemele legate de dezvoltarea energetică în perioada 1966—1975, spre a asigura îmbunătățirea continuă a alimentării cu combustibil și energie electrică a tuturor ramurilor economice și satisfacerea într-o măsură tot mai largă a necesităților de consum ale populației.

Participanții la dezbateri și-au exprimat aprobarea deplină față de măsurile luate pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, consolidarea și extinderea rezultatelor pozitive obținute în dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat și a cooperativelor de producție, mobilizarea susținută a rezervelor și a posibilităților existente în scopul creșterii producției vegetale și animale.

În legătură cu volumul și amploarea investițiilor propuse pentru perioada 1966—1970, s-a subliniat că acestea vor asigura dezvoltarea și diversificarea producției, valo-

riificarea superioară a materiilor prime, perfecționarea producției, creșterea productivității muncii.

În cursul dezbaterilor au fost scoase în evidență măsurile preconizate pentru promovarea și extinderea tehnicii înaintate în toate ramurile economiei naționale, condițiile principale pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul pe anii 1966—1970, cîi și măsurile pentru ridicarea continuă a calității produselor.

Relevind preocuparea constantă a partidului și guvernului pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare economică cu țările socialiste, precum și pentru extinderea legăturilor economice cu celelalte state, vorbitorii s-au ocupat de sarcinile ce revin tuturor ramurilor economiei naționale în vederea creșterii schimburilor comerciale externe.

O mare atenție s-a acordat în discuții îmbunătățirii activității de cercetare științifică fundamentale și aplicate corespunzător nevoilor economiei naționale, dezvoltării învățămîntului, formării și perfecționării cadrelor de specialiști.

Vorbitorii au subliniat faptul că prevederile proiectelor de directive au ca scop principal ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al poporului prin creșterea veniturilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de locuit, a aprovizionării populației cu mărfuri, sporirea volumului serviciilor, dezvoltarea mijloacelor de oprire a sănătății, de asistență, dezvoltarea și de protecția muncii.

În dezbateri a fost relevată amploarea pe care a luat-o întrecerea socialistă, în cadrul căreia oamenii muncii obțin însemnate succese în realizarea planului de stat și în îndeplinirea angajamentelor luate în cîstrea Congresului.

În plenară au fost făcute propuneri și sugestii de completare și îmbunătățire a unor prevederi din proiectele de directive. Plenara a adoptat în unanimitate proiectul Directivelor Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și proiectul Directivelor Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea energetică R. P. Române în perioada 1966—1975 și a hotărît ca, după îmbunătățirile propuse în cadrul discuțiilor, proiectele să fie date publicității pentru a fi dezbătute pe larg în organizațiile de partid, în adunări cu masele de oameni ai muncii, în presă, după care vor fi supuse dezbaterii și aprobării Congresului partidului.

La discuțiile pe marginea proiectului de statut au participat tovarășii: C. Drăgan, vicepreședinte al C.C.S., A. Alexa, procuror general al R.P. Române, C. Nădejde, adjunct al ministrului învățămîntului, B. Solomon, vicepreședinte al Tribunalului Suprem al R. P. Române, B. Zaharescu, membru corespondent al Academiei R. P. Române, S. Bughici, șef de secție la C.C. al P.M.R., I. Banc, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Mureș-Autonomă Maghiară, C. Pirvulescu, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R., I. Iliescu, șef de secție la C.C. al P.M.R., M. Berghianu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Cluj, Gh. Stoica, șeful Direcției organelor locale ale puterii de stat, A. Vijoli, ministrul finanțelor.

Exprimîndu-și deplinul acord cu proiectul de statut, vorbitorii au arătat că el reflectă stadiul actual de dezvoltare a partidului, creșterea forței și maturității sale, a rolului său conducător în toate domeniile vieții sociale, coeziunea și unitatea sa de nezdruceală, profundul democratism de care este pătrunsă întreaga activitate a partidului, legăturile sale strînse cu masele largi de oameni ai muncii.

În discuții s-a relevat pe larg însemnătatea prevederilor proiectului de statut, care înseamnă rolul și sarcinile crescînde ale organizațiilor de partid, aplicarea consecventă a democrației interne de partid și a principiului muncii colective, întărirea continuă a disciplinei de partid, participarea activă a tuturor membrilor de partid la elaborarea și realizarea politicii marxist-leniniste a partidului.

Numeroși vorbitori au apreciat importanța prevederilor proiectului de statut cu privire la desființarea stagiului

de candidat, care reflectă schimbările calitative ce au avut loc în viața partidului, în societatea noastră.

Plenara a hotărît în unanimitate să supună Congresului propunerea ca partidul să poarte denumirea „PARTIDUL COMUNIST ROMÂN”, corespunzător etapei actuale de dezvoltare a societății noastre, etapă a desăvîșirii construcției socialiste și felului final al partidului — construcției societății comuniste.

Participanții la discuții au făcut, de asemenea, propuneri de îmbunătățire a unor articole ale proiectului de statut.

Plenara a adoptat în unanimitate proiectul de statut și a hotărît publicarea lui, cu îmbunătățirile propuse, în vederea dezbaterii în organizațiile de partid și în presa de partid, după care va fi supus dezbaterii Congresului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al P.M.R., referindu-se la faptul că în anii luptei ilegale a Partidului Communist au activat, sub conducerea directă a partidului sau în diferite organizații de masă conduse de partid, mii și mii de revoluționari, a arătat că cei mai mulți dintre aceștia au adus o contribuție activă la lupta partidului și au suferit represiunile regimului burghezo-moșieresc. El a propus ca membrilor Partidului Muncitoresc Român, care în anii regimului burghezo-moșieresc, fără să fi fost membri de partid, au desfășurat o activitate permanentă în mișcarea revoluționară, sub conducerea directă a Partidului Communist Român sau în organizațiile de masă conduse de partid și au avut o comportare demnă față de dușmanul de clasă, să li se acorde vechimea în partid din momentul intrării lor în mișcarea revoluționară. De asemenea, ținînd seama că Partidul Muncitoresc Român, care este rezultatul unirii Partidului Communist cu Partidul Social-Democrat, membrilor P.M.R. proveniți din fostele partide social-democrat și socialist, care au făcut parte din aceste partide în anii regimului burghezo-moșieresc, să li se recunoască vechimea în partid de la data înscrierii lor în Partidul Social-Democrat sau în Partidul Socialist.

Propunerile făcute au fost însușite în unanimitate de Plenara C.C. al P.M.R. urmînd a fi supuse aprobării Congresului partidului.

În încheierea dezbaterilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că marile rezultate obținute în realizarea prevederilor planului de 6 ani constituie baza temeinică a dezvoltării în continuare a economiei noastre naționale. Vorbitorii au analizat pe larg în cuvîntul său sarcinile care revin ministerelor, organelor de stat și economice, organelor și organizațiilor de partid în lupta pentru îndeplinirea obiectivelor viitorului plan cincinal, care constituie un adevărat program de dezvoltare multilaterală a întregii noastre societăți.

În continuare, primul secretar al C.C. al P.M.R. s-a referit la necesitatea organizării unei largi și temeinice dezbateri a proiectelor de directive ale Congresului al IV-lea în întregul partid, de conducerile ministerelor și altor instituții centrale, cu participarea celor mai competenți specialiști și a oamenilor de știință, de organizațiile sindicale, de tineret, de femei, de uniunile de creație și alte organizații de masă și obștești, de toți oamenii muncii.

Proiectele de directive și proiectul de statut vor trebui să stea în centrul atenției conferințelor regionale de partid, care vor avea loc în cursul lunii iunie a.c.

Presă, radio-televiziunea, întreaga propagandă de partid trebuie să aibă în această perioadă drept principală preocupare tratarea aprofundată a problemelor fundamentale cuprinse în aceste documente și reflectarea largă a dezbaterii lor de către întregul popor. Dezbaterile vor trebui astfel organizate încît să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a partidului, la întărirea continuă a rolului organizator și mobilizator al organizațiilor de partid.

Partidul nostru — a spus în încheiere tovarășul Nicolae Ceaușescu — a demonstrat că este o forță urdă, a cărei politică este armată cu nemărginită încrederea de întregul popor și avem convingerea că, sub conducerea sa, oamenii muncii din patria noastră vor îndeplini cu succes marile sarcini care ne stau în față.

Conștiinciozitate

Știam că profesorul Alexandru Dabija de la Școala medie „N. Bălcescu” din Capitală se bucură de multă stimă și apreciere, că munca lui este calificată de obicei cu „exceptional”. Recent am avut prilejul să stau de vorbă cu el. Credeam că discuția îmi va lămurii ce stă la temelie acestei stime și aprecieri, la temelie calificativului care dă o apreciere atât de înaltă activității sale. Rezervat și modest, omul nu voia însă să vorbească despre sine.

Îl întrebam cum muncește în clasă, dar m-am pomenit ascultând, plin de interes, răspunsuri care vorbeau despre ce totul altceva: despre ceea ce e nou în biologie sau astronomie, despre funcția metabolismului, despre Ptolomeu, Kant sau Laplace. Aflasem dinainte că tovarășul Dabija desfășoară o activitate intensă și în secția de biologie și astronomie a comitetului de cultură și artă al raionului 16 Februarie, că ține conferințe în întreprinderi, dar tot ce l-am putut face să-mi spună în legătură cu aceasta a fost doar atât: „Conferințele? O conferință poate să plictisească sau să captiveze; dacă îți o conferință la care ascultătorii tăi cască, scurtează-o cât mai repede și data viitoare trimite pe altul”. Invidiam satisfacțiile auditorului care avusesse prilejul să asculte explicațiile la aride probleme științifice rețopite în formula unor conferințe simple, presărate cu sarcina unui anume umor personal. Totuși, discuția nu mă ajută să descifrez ce calitate stă la baza succeselor de profesor ale tovarășului Dabija. Colegii lui îmi spusese că este iubit de copii, că poate fi exigent, autoritar și în același timp apropiat, că la urma urmei poate să joace și fotbal cu elevii, deși a trecut de cincizeci de ani. Asta nu explică, însă, nici pe departe totul.

Întâmplător am zărit pe o masă câteva tratate de biologie — „Zoologie des invertébrés”, par H. Boue et R. Chanton, „Manuel d'anatomie comparée par R. Weidersheim”, „Zoologia nevertebratelor” de V. F. Navali.

Am pregătit o lecție de recapitulare — îmi explică profesorul Dabija și, ca pentru a preveni o altă întrebare, adăugă:

— Le-am adus la școală ca să fac proiecții cu unele ilustrații.

Alături de tratatele pomenite, un plan de lecție bătut la nașină pe nu mai puțin de cinci pagini.

Un plan de lecție este o schemă concentrată și nimic mai mult. Dar această schemă poate fi concepută într-o mie de chipuri și de ea depinde mult modul cum se va desfășura lecția. Am citit și am recitit acest plan care mi-a dat, în cele din urmă, răspunsul căutat. Urmărind cu prilejul acestei lecții de recapitulare să integreze într-un tot încheiat cunoștințele acumulate de elevi, de-a lungul anului, despre sistemul nervos și să aprofundeze ideea de evoluție a sistemului nervos în legătură cu condițiile mediului abiotic și biotic, cu complexitatea mișcărilor și comportamentului animalelor, profesorul Dabija a realizat o riguroasă sistematizare. Ideile lecției au fost ordonate după o ierarhie strictă, menită să marcheze evoluția sistemului nervos de la celenterele până la cel mai avansat stadiu de dezvoltare. Punctele și subpunctele cuprinse în „desfășurarea lecției” precizau cu o meticulozitate ce mergea până la detalii elementele din care urmau să se desprindă procesele fundamentale ale evoluției sistemului nervos.

Sînt profesori care, pentru a-și menține autoritatea în fața elevilor sau pentru a-i determina să învețe, folosesc o mare diversitate de artificii, uitînd

că orice procedeu, oricît de subtil, rămîne ineficient dacă este ignorată o condiție esențială: munca. Nu poți pretinde nimic elevilor dacă nu ai pretenții mai întîi față de tine însuși. Înainte de orice, în fața clasei impune pregătirea riguroasă a profesorului.

Tocmai în aceasta constă marele secret profesional al profesorului Alexandru Dabija — în exigența față de sine însuși, care îi permite să fie exigent cu elevii săi. Este ceea ce mi-a relevat un simplu plan de lecție, pentru o temă oarecare.

GH. NICOLAE

Ore pline

Departa de a-și recomanda calitățile cu ostentație, ca pe niște însușiri deosebite — cum sînt de toți colegii recunoscute — profesorul Nicolae Bălan de la Școala medie nr. 1 din Ploiești pare că ar vrea să le treacă sub tăcere. Imediat ce subiectul discuției atinge însă vreuna dintre ardentele lui preocupări, devine pe neașteptate insufletit, volubil, pasionat.

Aceste preocupări sînt două, iubite pare-se cu egală intensitate: activitatea pedagogică și munca de cercetare în domeniul istoriografiei literare. Iar dușmanul cel mai mare — timpul. — El îmi lipsește cel mai mult. Dar n-ai ce-i face. O zi nu este decît o zi și nici o secundă mai mult. Singura soluție este să-l drămuiești cu cît mai multă zgîrcenie.

Problema pe care o urmărește cel mai stăruitor este aceea a predării limbii române în școala de cultură generală.

— Ne plîngem uneori — spune tov. Bălan — că elevii noștri nu știu să vorbească și să scrie corect. Dar în modul cum se exprimă ei se răsună faptul că le dăm noțiuni prea subtile de gramatică la o vîrstă cînd subtilitățile acestei discipline nu le sînt accesibile în toate nuanțele lor. Tocmai de aceea, în lucrarea personală pe care o pregătesc în vederea examenului de gradul II, am abordat problema posibilității de a preda gramatica și în școala medie.

Argumentele pe care profesorul le prezintă referindu-se la această problemă denotă îndrăzneala opiniei personale, temeinicia raționamentelor, seriozitatea cu care își privește sarcinile de profesor — nu ca pe oarecare „obligații profesionale”, ci ca răspunderi în care se simte direct implicat.

— Totul — explică tovarășul Bălan — este să găsim cele mai fericite căi pentru ca absolvenții pe care îi dăm să aibă o pregătire cît mai temeinică, pe măsura exigențelor societății noastre.

În domeniul cercetării științifice profesorul Bălan se oprește fără sfială asupra unor probleme dificile, unele aflate încă în litigiu pentru specialiști. Una dintre cele mai îndrăgite o constituie datele rămase încă obscure în biografia eminesciană. Este impresionantă pasiunea lui de a descoperi, de a umbra pe căi noi, după cum sînt impresionante minuțioasele cercetări întreprinse într-un domeniu în care se părea că tot ce era de spus s-a spus.

Strădaniile profesorului Nicolae Bălan se concretizează în chipul cel mai fericit, în rezultatele pe care le obțin elevii săi. Stau mărturie, în această privință, notele și răspunsurile lor, faptul că din seriile de absolvenți pregătite de el au ieșit mulți studenți fruntași și specialiști care, la locul lor de muncă, fac cînst profesorului prin conștința și cunoștințele lor.

Munca intensă, pasionată, plină de răspundere, folosirea din plin a fiecărei clipe, a fiecărei ore, a fiecărei zile — iată ce caracterizează munca profesorului Nicolae Bălan.

M. CONSTANTIN

Pionieri în vizită la Expoziția de desene a copiilor și tineretului școlar

Arta celor mici

Printre manifestările tradiționale ocazionate de sărbătorirea Zilei internaționale a copilului, un loc de frunte îl ocupă, prin conținutul său educativ, Expoziția de desene ale copiilor și tineretului școlar.

Anul acesta, mulți dintre „artiști” de 4—17 ani ale căror lucrări — selectate dintr-o serie de mii de picturi și desene — figurează pe panourile expoziției, au avut bucuria de a-și împăina personal, în pragul sălii din Parcul de cultură și odihnă „Herăstrău”, pe colegii și pe profesorii veniți să vadă roadele muncii și ale talentului lor.

Să consemnăm mai întîi caracterul deosebit de reprezentativ al acestei expoziții atît în ceea ce privește limitele de vîrstă între care sînt cuprinși „expoziții”, cît și numărul mare al localităților de unde vin.

O altă caracteristică generală a Expoziției o constituie faptul că tematica bogată a acesteia, reflectînd interesul copiilor pentru aspectele cele mai importante ale vieții noi a țării, își găsește expresia într-o gamă deosebit de variată de mijloace artistice, uneori în tehnici surprinzător de îndrăznețe. Ai de a face în această expoziție, mai mult decît oricînd în trecut cu mici personalități în formare sau chiar în cristalizare (este vorba de cîțiva dintre cei mai dotați expozanți de 16—17 ani) și nu cu o simplă reprezentare școlărească, executată cu mai multă sau mai puțină abilitate.

Și acum, să urmărim dezvoltarea universului artistic și mijloacele de expresie a acestuia pe diferitele trepte de vîrstă. Cei mici, care încă n-au atins vîrsta școlii, surprind momente din realitatea imediat înconjurătoare — viața orașului și a cartierului, impresii de la plimbare etc. — sau transcriu prin desene episoade din povești. Personalitatea acestor copii mulți dintre ei deosebit de înzestrați, se manifestă viu încă de la această vîrstă. În peisajul cu blocuri al Mihaelei Filoteanu, o fetiță de 6 ani, distinsă cu premiul I la grupa ei de vîrstă, se vede un simț precoce dar de un deosebit echilibru al stilizării, al compunerii în tonuri vii de culori contrastante. Alternanței între geometria rectangulară a noilor blocuri și ovalul stilizat al pomilor lor corespund, pe plan coloristic, jocuri de tonuri verzi și roșii, totul îmbinat într-o imagine de mare spontaneitate și prospețime, în care reprezentarea plină de naivitate a copilăriei este omniprezentă. Cu totul uimitoare

pentru simțul mișcării pe care-l demonstrează, pentru fluiditatea tușelor de acuarelă este seria de desene ale fetei de 4 ani Cristiana Hlohii, dintre care cel intitulat „La șosea” a fost distins cu premiul II. Deosebite posibilități de dezvoltare ale unor talente autentice vădesc de asemenea lucrările care poartă semnătura — sau mai bine zis numele, căci micii artiști nu știu încă să semneze — Rodică Hațegan, ale lui Viorel Cristescu, Tudor Setran etc.

Lucrările expuse de copiii între 8 și 11 ani exprimă lărgirea treptată a sferei de inspirație a micilor artiști. Peisajele sînt mult mai variate, scenele din povești mai subtil înțelese; încep să apară desene și picturi înfățișînd scene de muncă, portrete. Și mijloacele tehnice sînt mult mai variate: alături de desenul în creion și acuarele își fac apariția lucrările în tuș, în pastel și chiar pictura în ulei. Un îndrăzneț care se încumetă să folosească mijloace artistice ce întrec puterile vîrstei sale este elevul Mihai Davidoglu, din clasa a IV-a a Școlii de 8 ani nr. 5 din Capitală, a cărui „Natură statică” lucrată în ulei a obținut premiul III. Juriul expoziției a preferat, pentru acordarea primelor premii, cîteva lucrări în care personalitatea și orizontul artistic al copiilor sînt deosebit de evidente. Așa este, de pildă, peisajul stilizat reprezentînd „Casa din livadă” al Mariei Timofte, elevă în clasa a II-a a unei școli de 8 ani din Lugoj care a primit premiul I, portretul în pastel al micuței Cristina Șovărel, de la Școala de muzică și arte plastice din Giurgiu, sau peisajul în culori vii, contrastante al lui Andrei Mihaelache din clasa a II-a a Școlii de 8 ani nr. 24 din București, care au primit premiul II.

Specialiștii aflați la inaugurarea expoziției au considerat, văzînd pictura în ulei a elevului Mihai Gabriel Ligi de la Școala de 8 ani nr. 152 din Capitală, că acesta este un artist aproape gata format. Lucrarea lui, distinsă cu premiul I în grupa copiilor între 12 și 14 ani, înfățișează un bătrîn și un tînăr pe aceeași bancă. Atitudinile specifice, îmbinarea de tonuri vii și tonuri obscure dovedesc o intuiție artistică care pătrunde, dincolo de aspectele exterioare, către caracteristicile psihologice ale personajelor. Deosebită aplicație și stăruință pentru stăpînirea complicatei tehnici a gra-

vurei pe piatră dovedește Omica Tudor, de la Școala medie nr. 3 din Bîrlad, în lucrarea de inspirație populară intitulată „La poartă”, care a fost distinsă cu premiul II. Dintre colajii expozanți între 12—14 ani se remarcă, prin pătrunderea psihologică a temei și utilizarea unor mijloace artistice mature în raport cu vîrsta, Raluca Grigoreca din clasa a VI-a a Școlii de arte plastice din București, Gabriela Dumitrescu de la aceeași școală, Viorel Dobrescu din clasa a VIII-a a Școlii de 8 ani nr. 56 din Capitală. O mențiune specială pentru tehnica proiectului de mozaic intitulat „Pace”, realizat de George Maria din clasa a VIII-a a Școlii de 8 ani nr. 81 din București.

La expoziții în vîrstă de 15—17 ani apare vădită tendința conștientă către găsirea unui stil, a unor forme de expresie proprii. Cele mai bune lucrări au fost cele în care s-a utilizat tehnica gravurii. Dintre aceste lucrări au primit premii „Peisajul cu bărci” — o litografie în tonuri estompate, realizată de Ioana Coja din clasa a X-a a Școlii de arte plastice din București, gravura „Schiorii” a lui Adrian Roman de la cercul plastic al Casei pionierilor din Petroșani și litografia în pete de diferite intensități a lui Cătălin Mihai Gion, de la Școala de arte plastice din București, reprezentînd portretul unui băiat. Fără îndoială însă că cea mai valoroasă dintre lucrările expuse în acest sector al expoziției este panoul decorativ „Dus din Maramureș”, realizat de elevul Mihai Iosif de la Școala de arte plastice din București în dificila tehnică a ceracolorului. De altfel, această lucrare, unanim apreciată, a și fost distinsă cu premiul I. Dintre celelalte lucrări premiate semnalăm pictura în ulei a lui Constantin Căneș de la Școala de arte plastice din București și desenul lui Laurențiu Anghelache de la aceeași școală.

Valoarea lucrărilor prezentate la expoziția de desene a copiilor și școlarii din acest an înspăritur vizitatorilor ei caavizore că strădaniile susținute făcute de învățămîntul nostru pe linia dezvoltării artistice a tinerii generații își vor găsi fără îndoială o recunoaștere mai largă cu prilejul Expoziției internaționale de desene ale copiilor ce va avea loc la București în luna octombrie a acestui an.

AL. CIUCA

EXAMENELE —

VERIFICARE MULTILATERALĂ

A PREGĂTIRII ELEVILOR

Conținutul principal al muncii instructiv-educative în ultima etapă a anului școlar îl formează pregătirea și mai ales desfășurarea examenelor.

De multă vreme, știința pedagogică a fundamentat și justificat rolul și importanța acestor forme de control și apreciere a pregătirii elevilor, iar practica școlară le-a înscris de mult în tradițiile încheierii fiecărui an școlar. De-a lungul anilor scopul, conținutul și formele examenelor s-au schimbat, conform cu schimbarea scopurilor și sarcinilor școlii pe diferite trepte ale dezvoltării ei.

Nu vom putea răspunde la întrebarea ce urmărim prin examene dacă nu vom cunoaște ce urmărește școala prin întreaga ei activitate, ale cărei rezultate finale dorim să le cunoaștem cu ajutorul examenelor.

De aici, considerația generală că examenele constituie un bilanț al muncii școlare, care, înțelegând ca o activitate bilaterală, ne obligă să apreciem deopotrivă munca profesorilor și a elevilor în lumina sarcinilor ce stau în fața școlii și care în mod obiectiv determină sporirea la an la an a exigențelor față de elevi și profesori.

Privită astfel, problema examenelor ne fereste de tratări unilaterale. Uneori, pornindu-se de la faptul că examenul constă în examinarea elevilor, se consideră că scopul lui este doar acela de a constata ce și cât știu elevii. Din acest punct de vedere elevul este scos pe primul plan, statisticile vin și confirmă o situație sau alta prin care elevii dovedesc o pregătire mai mult sau mai puțin bună. Nu în puține rapoarte, referate, informări, expuneri la diferite consfățiri didactice se afirmă de multe ori, cu ton de acuzare, că elevii „nu știu să sesizeze conținutul”, „n-au deprinderi de calcul rapid și corect”, „nu pot să facă o analiză literară sub aspectul conținutului și formei operei respective”, „nu au gândire matematică, geografică” etc. etc. Aceste aprecieri scot din analiză factorul principal, răspunzător de o situație sau alta, nu iau în seamă ceea ce constituie esențialul în procesul de învățămînt, în care profesorul are rolul conducător. Astfel, datorită acestui mod de a privi problema, apare pe primul plan răspunderea elevilor, dar nu apare de loc profesorul, a cărui muncă nu se poate aprecia însă decît prin rezultatele obținute în pregătirea elevilor.

Fără îndoială că nu trebuie subapreciată răspunderea elevilor, cărora, cu cît sînt mai mari, cu atît li se cere o mai mare afirmare a conștiinței obligațiilor lor școlare. Efortul lor permanent, sistematic, studiul făcut cu răbdare rămîn cerințe de o deosebită însemnătate. Dar toate acestea, la rîndul lor, privesc laturile esențiale ale personalității elevilor care se formează ele însele în procesul acțiunilor educative desfășurate zi de zi în școală, în familie, în organizațiile de copii și tineret.

Iată de ce examenele fac bilanțul muncii depuse de elevi, de profesori, de familie, de organizațiile de tineret. Se poate spune că la examene se prezintă nu numai elevii, dar deopotrivă și profesorii și părinții lor, care sînt îndreptățiți să aibă emoții pentru că au conștiința răspunderii lor profesionale și cetățenești.

Rezultatele obținute sînt dovada calității

muncii desfășurate de-a lungul anilor de elevi și profesori, a sprijinului pe care l-a obținut școala de la părinți. Aceste rezultate reflectă laturile multiple ale activității instructiv-educative. Gradul și temeinicia cunoștințelor elevilor, care apar mai evident cu această ocazie sînt rezultatul tuturor acțiunilor, al tuturor influențelor educative exercitate asupra elevilor.

La examene elevii participă cu întreaga lor personalitate, în care sînt însumate, prelucrate și sintetizate toate influențele exercitate asupra lor în toți anii de studii. La examene se constată nu numai nivelul de cunoștințe al elevilor, dar și temeiurile și sensurile mai adînci ale acestor cunoștințe: atitudinea elevilor față de muncă, gradul de înțelegere a îndatoririlor lor patriotice, a răspunderii lor față de societate, întregul complex de priceperi și deprinderi, rod al unui sistem de muncă organizată și temeinic desfășurată de elevi în timp, an de an și zi de zi.

Astfel, în modul în care răspund elevii la examene se reflectă rezultatele muncii instructiv-educative în multitudinea laturilor ei și a relațiilor dintre acestea. În felul acesta examenele scot puternic în relief calitatea muncii desfășurate de personalul didactic, sînt o oglindă vie a eforturilor tuturor profesorilor care au lucrat cu elevii, a pregătirii lor de specialitate și pedagogice, a modului în care au înțeles sarcinile puse în fața școlii noastre de partid și guvern și a modului cum au înfăptuit lecție de lectie aceste sarcini, a modului cum au crescut și educat pe elevii lor ca să devină cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

Este pe deplin justificată grija cu care deopotrivă elevii și profesorii așteaptă examenele, cu dorința de a dovedi rodnicia muncii lor, de a afirma onoarea școlii și a-i îmbogăți tradițiile.

Examenele reprezintă un moment sărbătoresc în viața școlilor. În cele peste 7600 de școli generale de 8 ani ale țării noastre acest moment are un caracter deosebit. Anul acesta, în fața comisiilor de examinare se prezintă prima serie de absolvenți — o promoție de peste 305 000 de tineri, care își verifică forțele pentru a urca o nouă treaptă în viață, spre diferite școli sau spre munca practică. În școlile medii, examenele provoacă și mai multe preocupări. „Maturitatea” a constituit cu mult timp în urmă un obiectiv central, o sarcină mobilizatoare pentru elevii și profesorii din aceste școli.

Grija școlilor medii este în aceeași măsură îndreptată spre ceea ce dau și spre ceea ce primesc. Sînt îndreptățiți așteptările școlilor medii că la examenul de admitere din acest an se vor prezenta candidați cu un nivel de pregătire mai ridicat decît al absolvenților școlilor generale de 7 ani. Începînd din acest an, prima clasă a școlii medii va fi clasa a IX-a, care va inaugura seria de absolvenți ai școlii de 12 ani.

Rolul și semnificația examenelor în școala noastră impun și o metodică corespunzătoare pentru desfășurarea lor.

Prima problemă care se ridică este ca fiecare examinator să urmărească, la obiectul său, temeinicia cunoștințelor însușite de elevi. Această cerință trebuie exprimată atît în subiectele lucrărilor scrise cît și în biletele pentru examenele

orale. Insușirea temeinică a cunoștințelor presupune implicit înțelegerea problemelor esențiale, nodale ale materiei din cadrul unui obiect de învățămînt. Întrebările la care este solicitat să răspundă candidatul trebuie să-l determine să gîndească, să reflecteze, să redea răspunsul, de regulă, pe baza unei prelucrări proprii a cunoștințelor însușite.

Motivarea răspunsului, susținerea ideilor cu ajutorul argumentelor, forma personală de exprimare constituie un obiectiv important la care trebuie să ne conducă exigențele față de modul de desfășurare a examenelor. Cunoștințele numai atunci se dovedesc însușite temeinic cînd elevii știu să le folosească în explicarea diferitelor fenomene și procese ale realității, cînd le găsesc aplicații în variatele sfere ale activității umane, cînd reușesc să explice, cu ajutorul lor, evenimentele, transformările din viața socială.

Pe primul plan trebuie să stea, în atenția profesorilor examinatori, cunoașterea și înțelegerea de către elevi a marilor realizări obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, a politicii sale științifice, a semnificației transformărilor petrecute în viața țării noastre.

Unii candidați au tendința de a reproduce în răspunsurile lor cunoștințele predate, de a se limita la fapte, date și a le descrie cu lux de amănunte. În aceste cazuri întrebările pe care le adresăm elevilor au scopul să constată în ce măsură pot ei să interpreteze aceste fapte, să sesizeze cauzele lor, legăturile dintre ele, să desprindă legile proceselor și fenomenelor descrise. Nu mai în acest fel examenele pot să pună în lumină efectele procesului de învățămînt în timpul școlarității, funcția lui formativă, educativă — obiectiv important urmărit de profesori în activitatea lor cu elevii.

Exigența, principialitatea și obiectivitatea vor caracteriza întreaga noastră activitate desfășurată pentru cunoașterea și aprecierea pregătirii celor ce se prezintă la examenul de absolvire, la concursul de admitere sau la examenul de maturitate. Nimic nu ne poate îndreptăți să trecem cu vederea slaba pregătire a unor elevi, nimic nu ne poate îndreptăți să dăm certificat de absolvent al școlii generale de 8 ani sau medii, să-l trecem la concursul de admitere, pe cel care nu merită.

În același timp, se impune din partea comisiilor examinatoare o grijă atentă față de candidați. O atitudine umană plină de respect față de personalitatea lor.

Semnificația examenelor va fi pusă în evidență și prin modul cum sînt organizate și se desfășoară acestea. Totul să înceapă și să sfîrșească după un program respectat riguros, în cea mai mare ordine și disciplină.

Examenele constituie un moment solemn din viața elevilor și a profesorilor. Să nu existe școală, să nu existe colectiv didactic care să nu facă din confruntarea cu examenele o chestiune de onoare a școlii.

EUGEN BLIDEANU
director general
în Ministerul Învățămîntului

În întîmpinarea

Congresului

partidului

Plini de însuflețire, oamenii școlii din raionul Rîmnicu Vilcea doresc să întîmpine cel de al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român cu noi și importante realizări în muncă. Pe lângă eforturile pe care le fac pentru a asigura succesul elevilor la examenul de absolvire și maturitate, pentru a da un bogat conținut educativ activităților din cursul vacanței de vară, ei se îngrijesc îndeaproape de buna pregătire a deschiderii noului an școlar.

Astfel, pînă la data de 15 iunie vor fi date în folosință 26 săli de clasă, urmînd ca pînă la 15 septembrie alte 21 săli de clasă să fie date în folosință elevilor. Numărul săliilor de clasă care se vor construi în cinstea Congresului va asigura condiții optime pentru cuprinderea în școală a tuturor elevilor de vîrstă școlară din raion.

Pe de altă parte, pînă la 30 iunie toate cele 167 de unități școlare ale raionului vor fi pregătite pentru deschiderea noului an școlar. În acest scop se vor face lucrările de reparare a localurilor, de văruire, de recondiționare a mobilierului și a materialului didactic. Se va pune un accent deosebit pe crearea de noi terenuri sportive, pe înfrumusețarea școlilor.

Toate aceste acțiuni sînt menite să asigure condiții cît mai bune de muncă în fiecare școală, în vederea pregătirii multilaterale a elevilor pentru viață.

Ca pretutindeni în țara noastră, și la Școala medie nr. 1 din Turnu Severin se simte însuflețirea cu care toți oamenii muncii se pregătesc să întîmpine Congresul al IV-lea al partidului. Primele rezultate — încheierea situației școlare la clasele I—IV, VIII și XI cu medii mai bune decît în anul trecut — îndreptătesc speranțele că bilanțul muncii pe întreaga școală va fi rodnic. Dau temei acestor speranțe eforturile făcute în continuare de profesorii claselor V—VII și IX—X, ca și de elevii acestor clase, pentru o pregătire școlară cît mai bună. Tovarășii Dumitru Săvoiu și Achim Costea, profesori emeriti, Lucia Dumbravă, Călin Goța, Grigore Burduhos, Aristide Păsărescu, Emilia Iorgovan, Stefania Nicolă, Mircea Gogan, Elisabeta Sirbu ș.a. se disting îndeosebi prin dragostea și interesul cu care se ocupă de pregătirea copiilor.

La îndrumarea organizației de partid, cadrele didactice au vorbit elevilor, la lecții și în orele de dirigiență, despre însemnătatea marelui eveniment ce se apropie, despre datoria de a-l cinsti cu tot ce pot da mai bun. Aceasta a făcut să crească străduința elevilor de a obține cele mai bune rezultate.

Paralel cu activitatea la clasă, în școală au loc sau se pregătesc manifestări cu un caracter deosebit, închinare Congresului. Astfel, cercul de arte plastice al elevilor, ajutat de profesori, a organizat o mică expoziție cu creații ale membrilor lui. Atrag atenția lucrările în care elevii au reflectat viața nouă din raionul lor, frumusețile patriei. Membrii cercurilor pe obiecte vor prezenta și ei, în cadrul unei adunări, lucrări personale din domeniul chimiei, fizicii, științelor naturale, literaturii române. În același timp, elevii școlii își dau concursul la întreținerea unor monumente istorice din localitate, la înfrumusețarea localului școlii și a parcului care îl împrejmuește.

Se desfășoară totodată intens lucrările de pregătire a noului an școlar — reparații, curățenie, recondiționarea materialului didactic — astfel încît, pînă la Congres, totul în școală să fie pus la punct.

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Ultimele lecții de sinteză, ultimele consultații; apoi — examenul de maturitate. Dar privirile profesorilor care au îndemnat pașii actualei promoții de absolvenți ai școlii medii sînt ațintite și mai departe, dincolo de examen, la momentul în care cei pe care i-au pregătit pentru viață vor porni pe drumul viitoarei lor profesii. Cunoscînd înclinațiile tinerilor absolvenți, năzuințele lor, știind căre ce profesii vor să pornească aceștia și ce domenii sînt cele mai indicate pentru ei, profesorii desăvîrșesc în aceste zile munca lor de orientare profesională, ajutîndu-i pe tineri în precizarea definitivă a alegerii. Redacția noastră a primit în ultimul timp numeroase scrisori în care se pun întrebări cu privire la profilul unor facultăți, la condițiile de studiu din cadrul acestora, la perspectivele pe care le deschid ele. Ne-am adresat, solicitîndu-i să răspundă la aceste întrebări, unor cadre de conducere din Ministerul Învățămîntului, precum și unor profesori din instituțiile de învățămînt superior. Publicăm în această pagină cîteva din întrebările puse, precum și răspunsurile primite.

Un grup de diriginți de la Școala medie „Emil Racoviță” din Capitală ne cere precizări în legătură cu o serie de facultăți din cadrul institutelor tehnice de învățămînt superior, din cadrul universităților și institutelor pedagogice, precum și cu condițiile concursului de admitere în învățămîntul superior.

Răspunde tov. prof. ing. **GH. BUZ-DUGAN**, director general în Ministerul Învățămîntului, președintele Comisiei centrale de admitere în învățămîntul superior:

„Aplicînd în viață indicațiile partidului și guvernului, învățămîntul nostru superior reflectă, prin varietatea domeniilor în care pregătește cadre, dezvoltarea impetuoaasă a economiei noastre socialiste. Astfel, în cadrul institutelor politehnice, alături de facultățile tradiționale au luat ființă și se dezvoltă larg în acest an facultăți de metalurgie, care pregătesc specialiști cu înaltă calificare pentru marile combinate siderurgice, și facultăți de mecanică agricolă, ai căror absolvenți vor contribui la dezvoltarea bazei tehnice a agriculturii. În strînsă legătură cu aceștia din urmă își vor desfășura activitatea tinerii care vor absolvi facultățile de agricultură, horticultură și medicină veterinară din cadrul institutelor de învățămînt superior agricol.

Se afirmă adesea, cu deplin temei, că țara noastră este un uriaș șantier. Preturindeni se înalță mărețe construcții industriale, cartiere noi de blocuri, construcții social-culturale, se deschid noi șantiere de construcții hidrotehnice sau rutiere. Iată dar cîte posibilități îi așteaptă pe tinerii care se vor îndrepta către institutele de construcții.

Mari perspective se deschid și în fața celor ce își propun să studieze disciplinele matematice, întrucît matematica pătrunde într-un ritm uimitor de rapid în aproape toate domeniile activității științifice și tehnice. Tinerii care vor studia matematica vor putea să contribuie la amplul proces de „matematizare” ce se desfășoară pe ne-numărate tărîmuri de activitate. De posibilități asemănătoare de activitate se vor bucura și tinerii care vor activa în domeniul fizicii.

Alături de facultățile din universități s-au dezvoltat în ultimii ani, formîndu-și tradiții puternice, facultățile din cadrul institutelor pedagogice de 3 ani. Cei care doresc să se dedice muncii pedagogice găsesc astfel, chiar în regiunea lor, cele mai bune condiții pentru a-și realiza năzuințele.

În acest an, concursul de admitere în învățămîntul superior se va desfășura într-o singură etapă, începînd de la 2 septembrie 1965, pentru toate institutele și facultățile. Trebuie menționat că în cadrul acestui examen a crescut în prezent ponderea probelor scrise, care permit candidaților o prezentare mai sistematică și mai amplă a cunoștințelor, dînd în același timp comisiilor de examinare posibilitatea să-și formeze o părere cît mai precisă asupra nivelului pregătirii viitorilor studenți. La concursurile de admitere în majoritatea facultăților se vor desfășura cîte 3 probe scrise și o singură probă orală. Întrucît pregătirea pentru concursurile de admitere se bazează în primul rînd pe studiul individual, facultățile vor organiza pentru candidați numai consultații cu caracter orientativ, a căror frecvență este facultativă. Acestea vor avea loc între 25 și 31 august.

Un element nou în cadrul concursului de admitere din acest an este faptul că la facultățile de matematică-mecanică, fizică, agricultură, medicină veterinară, mecanică agricolă, metalurgie, mine, electromecanică minieră, construcții, instalații și utilaje, hidrotehnică, construcții feroviare, drumuri și poduri, la calcularea mediei de admitere se va ține seama și de media obținută de candidați în clasele VIII—XI la disciplina corespunzătoare profilului facultății la care

dau concursul. Prezentarea detaliată a condițiilor de admitere, a modului cum se va desfășura concursul, a programelor disciplinelor de concurs, precum și lista tuturor facultăților la care se organizează concursul de admitere sînt cuprinse în broșura „Admiterea în învățămîntul superior — 1965”, editată de Ministerul Învățămîntului, care se va găsi în librării în prima decadă a lunii iunie.”

„Unii dintre elevii clasei a XI-a din școala noastră doresc să lucreze ca ingineri în domeniul metalurgiei — ne spune profesorul Eugen Kazinczy, directorul adjunct al Școlii medii nr. 3 din Sibiu. Doresc să-i pot informa cît mai complet despre posibilitățile de a-și realiza dorința.”

Iată răspunsul pe care l-am primit de la tov. conf. univ. **FLOREA OPREA**, decanul Facultății de metalurgie din cadrul Institutului politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej” din București.

„În zilele noastre, peisajul metalurgiei este complet nou. Furnalele gigantice, oțelăriile, laminarele moderne, liniile tehnologice de prelucrare la cald a metalelor și de tratare termică, secțiile pentru elaborarea de noi aliaje etc. dispun de un înalt grad de automatizare; la cele mai recente construite dintre acestea, comanda și reglarea întregului proces tehnologic se bazează pe ultimele cuceriri ale tehnicii electronice. În aceste condiții, pregătirea pentru profesia de inginer metalurgist îmbină în cadrul ei studiul unor probleme variate din domeniile cele mai noi ale tehnicii, mecanicii, fizicii, cu activitatea practică la unele din cele mai mari cetăți industriale ale țării. Sub îndrumarea unor cadre didactice cu înaltă calificare și experiență profesională, în laboratoare excelente dotate, așa cum sînt cele de metalurgie fizică și tratamente termice, metalurgia metalelor neferoase, teoria proceselor metalurgice, studenții facultății noastre pot pătrunde tainele metalelor. În același timp, practica pe care o desfășoară ei alături de maeștrii metalurgiei din combinatele siderurgice de la Hunedoara și Reșița și din uzinele „Steagul Roșu” din Brașov, combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej” din Baia Mare, Uzina de aluminiă-Oradea, uzinele „23 August” și „Vulcan” din București, completează și adîncește pregătirea de specialitate.

La concursul de admitere în facultatea noastră, candidații vor fi examinați în scris și oral la matematică (algebră, trigonometrie și geometrie plană), în scris la chimie anorganică (fierul, metalele neferoase și aliajele lor) și la fizică (mecanică, căldură și structura atomului).”

Profesorul Dan Ion ne cere, în numele colectivului didactic al Școlii medii „Aurel Vlaicu” din Capitală, unele informații în legătură cu facultățile care pregătesc viitori ingineri constructori.

Am dobîndit aceste informații de la prof. ing. **TRAIAN MATASARU**, prorector al Institutului de construcții din București.

„În cadrul institutului nostru funcționează facultățile de construcții, construcții feroviare, drumuri și poduri, hidrotehnică, instalații și utilaje de construcții. Fiecare din ele pregătește ingineri specializați în realizarea anumitor tipuri de construcții. Astfel, în Facultatea de construcții pregătirea studenților se referă atît la proiectarea și executarea clădirilor de locuit, a edificiilor social-culturale, cît și la realizarea de construcții industriale speciale și anexe, construcții metalice etc. De asemenea, Facultatea de construcții asigură inginerilor pe care-i pregătește cunoștințe temeinice privind construcțiile pentru cooperativele agricole de produc-

ție și G.A.S., construirea complexelor agrozootehnice, a remizelor etc.

În cadrul Facultății de construcții feroviare, drumuri și poduri studenții se pot specializa urmînd cursurile a trei secții diferite: secția de drumuri și poduri — care pregătește ingineri constructori de autostrăzi, șosele, aerodromuri, poduri metalice și uzinale etc. — secția de construcții și întreținere feroviară și poduri — care formează ingineri pentru executarea de căi ferate, stații, triaje, tuneluri, viaducte, poduri și alte lucrări feroviare — și secția de geodezie, ai cărei absolvenți se vor ocupa de întocmirea planurilor și hărților, de executarea de rețele geodezice, ridicări topografice și fotogrametrice, de amplasare pe teren a lucrărilor de construcții etc.

La rîndul ei, Facultatea de hidrotehnică pregătește ingineri hidrotehnicieni specializați în construcții și instalații hidrotehnice, în construcții de baraje și uzine hidroelectrice, în construcții pentru alimentarea cu apă și canalizarea centrelor populate, în construcții de amenajare a rîurilor și construcții portuare. Inginerii pregătiți în secția de hidrotehnică agricolă a aceleiași facultăți se specializează în proiectarea și executarea tuturor construcțiilor hidrotehnice pentru agricultură.

În sfîrșit, Facultatea de instalații și utilaje cuprinde o secție de instalații pentru construcții și o secție de mașini și utilaje pentru construcții. În secția instalații pentru construcții, viitorii ingineri sînt specializați în instalații termotehnice și frigotehnice, în instalații electrice pentru iluminatul clădirilor și al întreprinderilor industriale cît și pentru automatizare, în instalații sanitare și instalații speciale. Secția de mașini și utilaje pentru construcții pregătește ingineri mecanici pentru exploatarea și repararea mașinilor, utilajelor și sistemelor mecanizate folosite pe șantierele de construcții.

Consider că, deși foarte succintă, această enumerare constituie o dovadă elocventă a perspectivelor și posibilităților ce se deschid tinerilor care se vor îndrepta spre oricare dintre facultățile și secțiile institutului nostru.”

„Mulți dintre elevii noștri — ne scrie profesorul Chiril Trifu, directorul Școlii medii din Segarcea — doresc să cunoască mai amplu posibilitățile de pregătire din institutele agronomice.”

L-am solicitat, pentru a răspunde la această întrebare, pe conf. univ. **TIBERIU NICOLA**, prorector al Institutului agronomic „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

„Institutul nostru cuprinde două facultăți — Facultatea de agricultură și Facultatea de horticultură, ambele avînd durata de studii de 5 ani. (La institutele agronomice din București, Timișoara, Iași și Cluj funcționează și facultăți de medicină veterinară). Pentru concursul de admitere la ambele facultăți ale institutului „Tudor Vladimirescu”, ca și la facultățile similare din țară, candidații vor fi examinați în scris și oral la botanică și vor da lucrări scrise la chimie și matematică (algebră, trigonometrie, geometrie plană).

Cei admiși în facultate vor deveni, după susținerea examenului de stat, ingineri agronomi sau ingineri horticoli. Ei vor beneficia de condiții dintre cele mai bune de învățatură și de viață. Astfel, institutul dispune pentru lucrările practice din domeniul disciplinelor de specialitate de 28 de laboratoare, din rîndul cărora se remarcă, prin înalțul lor grad de utilitate și prin condițiile excelente de lucru pe care le oferă, laboratoarele de pedologie, de fitotehnie, de viticultură, de fizică etc. La rîndul ei, grădina botanică a institutului cuprinde sute de specii de plante autohtone și exotice, iar în ferma didactică de la Timburești se aplică cele mai înaintate cuceriri ale științei agricole și agrotehnicii. În sprijinul pregătirii viitorilor ingineri agronomi și horticoli vine și biblioteca de specialitate a institutului, care cuprinde aproximativ 20 000 de volume. Datorită acestor condiții de studiu și cercetare, mulți dintre studenții noștri au realizat încă în anii de facultate, în cadrul cercurilor științifice, apreciate lucrări de cercetare în domeniul agricol și hortiviticol.

În ceea ce privește condițiile de viață puse la dispoziția studenților țîn să menționăm în primul rînd numărul mare de burse care li se repartizează acestora. La dispoziția studenților se află de aseme-

nea noul grup social al institutului, care cuprinde 3 cămine cu instalații moderne, avînd o capacitate de 750 de locuri și o cantină cu aceeași capacitate.”

Un grup de profesori din școlile raionului Timișoara solicită tîmuri pentru orientarea profesională a unor absolvenți dotați în mod deosebit în domeniul matematicii și fizicii.

În parte, răspunsul la această întrebare îl dau cele spuse mai sus în legătură cu institutele politehnice și cu Institutul de construcții din Capitală. Pentru completarea acestora ne-am adresat tov. conf. univ. **CONSTANTIN POPA**, prorectorul Universității din Timișoara.

„Facultățile de matematică-mecanică și cele de fizică oferă condiții dintre cele mai bune de dezvoltare tinerilor care doresc să pășească pe calea plină de satisfacții a pătrunderii marilor cuceriri ale științelor matematice și fizice. În cetatea universitară timișoreană, facultățile de matematică-mecanică și fizică funcționează în noul și modernul local al Universității, recent construit. Noua clădire a Universității noastre asigură studenților condiții excelente de studiu. Ea dispune, printre altele, de 10 amfiteatre, în care se desfășoară prelegerile, de 43 de săli de seminar, de 4 săli de lectură și 4 săli pentru studiul periodicelor. Biblioteca Universității cuprinde un fond de peste 150 000 de publicații, asigurînd studenților întreaga documentare de specialitate pe care o cere studiul lor, precum și numeroase cărți de literatură ideologică și beletristică. Pe lângă Universitatea noastră, își desfășoară activitatea un observator astronomic și un planetarium — unic în țară — precum și o stație seismică, în care studenții, sub îndrumarea cadrelor de specialitate, pot efectua variate studii și cercetări. Numai în cadrul Facultății de fizică funcționează 18 laboratoare pentru experiențe didactice și 10 laboratoare de cercetări, înzestrate cu aparatură modernă, de mare precizie.

După susținerea examenului de stat, studenții facultăților de matematică-mecanică și de fizică sînt repartizați în învățămîntul mediu, profesional și superior, în institutele de cercetări științifice sau în centrele și laboratoarele speciale de cercetări de pe lângă marile uzine. Tehnica zilelor noastre face tot mai mult apelul la matematicieni și fizicieni, care sînt necesari procesului de producție din multe ramuri ale industriei moderne. În această lumină apare limpede că tinerilor care vor absolvi facultățile de matematică-mecanică și fizică li se deschid în față drumuri largi către realizarea celor mai îndrăznețe idealuri și năzuințe.”

O serie de cadre didactice de la Școala medie nr. 3 din Craiova, de la școlile medii nr. 1 și nr. 12 din Capitală, de la Școala medie din Giurgiu etc. au cerut tîmuri în legătură cu condițiile de viață și avantajele materiale pe care le au în perioada studiului studenților merituoși.

Răspunsul solicitat l-am primit din partea tovarășei **MARIA ȘERBAN**, directorul Direcției problemelor studențești din Ministerul Învățămîntului.

„În anul universitar 1965-1966 — ne-a spus tovarășa Șerban — peste 60% din numărul total al studenților de la cursurile de zi, vor fi bursieri dacă vor obține rezultate școlare bune și dacă veniturile părinților lor se încadrează în limitele stabilite. Datorită grijii neabătute a partidului, pentru ca, paralel cu dezvoltarea instituțiilor de învățămînt superior, să se extindă și complexele sociale destinate studenților, în toate orașele universitare ale țării s-au înălțat în ultimii ani noi cămine și cantine studențești, a căror grupare mărească în unele locuri impresia unor orașe studențești.

În anul universitar 1965—1966, aproape 60% din totalul studenților de la cursurile de zi, iar la cantinele studențești vor putea servi mîsa peste 60% din studenți.

Trebuie subliniat și faptul că pe lângă hrana gratuită la cantine și cazarea fără plată în cămine, studenții bursieri beneficiază de transport în vacanță și alte avantaje materiale — trimitere gratuită la odihnă și tratament, în excursii etc.”

De vorbă cu părinții

Elevii clasei a VII-a „A” de la Școala generală de 8 ani din Alba Iulia au sfârșit ultima oră de curs. S-au răspândit în parcul verde și umbros din preajmă, pe strada largă și abruptă ce coboară de la „cetate” spre oraș. Dar clasa lor n-a rămas pustie. În băncile pe care le ocupă ei stau la ora aceasta părinții lor. Au fost invitați de către directorul școlii, tovarășul Ștefan Birlea, și de către diriginta clasei să discute o serie de probleme la ordinea zilei. Și acum, la sfârșit de an școlar, sînt destule astfel de probleme.

Întii, firește, despre învățatură. Iată, catalogul vorbește: multe note mari — de 8, de 9 și 10 — și la oral, și la teze. Toate arată că strădania și grija profesorilor și a părinților față de copii a dat, spre mîndria și bucuria și a unora și a celorlalti, roade frumoase.

În aceste zile — spune diriginta părinților — se consolidează și se sistematizează cunoștințele dobîndite în cele trei trimestre, acum elevii cu situația mai slabă la învățatură se pot îndrepta, își pot ridica mediile. În clasă sînt cîțiva elevi către care și profesorii și părinții trebuie să-și îndrepte în mod deosebit atenția în această perioadă. Și diriginta începe să analizeze pe rînd, cu fiecare din părinții acestor elevi în parte, situația copiilor lor. Le dă sfaturi chibzuite, îndrumări corecte. Iată, bunăoară, situația Doinei. Cu puțin efort își poate ridica mediile la fizică și istorie. Trebuie însă supravegheată mai atent. Mai ales, trebuie ajutată să folosească bine timpul. La fel Vasile. S-a lăsat pe tînjeală la matematică tocmai în ultimul trimestru, iar săptămîna asta el a luat o notă slabă. Vasile se plînge că nu-are timp să învețe pentru că este pus la diverse treburi gospodărești. În general poate ajuta în gospodărie, îi spune diriginta mamei lui Vasile, are destul timp și pentru asta, dar în această perioadă de „virf” a învățaturii se cere să fie eliberat de orice alte sarcini. Nu-i prea strălucită nici situația lui Sandu și a Rodicăi. Este adevărat, profesorii au luat toate măsurile pentru a-i ajuta: îi ascultă mai des, le dau consultații, îi ajută să-și organizeze studiul individual acasă. Dar este nevoie și de ajutorul părinților. Se pare că acești elevi nu dorm atît cît trebuie, că sînt mai tot timpul obosiți. De aceea diriginta le-a explicat părinților că nu-i bine să-și ducă copiii, seara, la cinematograful la teatru, în vizite, ci trebuie să le asigure un regim în care învățatura să alterneze judicios cu somnul și cu ceasurile de relaxare în aer liber.

În mod firesc discuția a trecut, de la învățămînt, la problemele vacanței care bate la ușă. Desigur, au subliniat directorul și diriginta, vacanța va trebui să însemne pentru copii prilej de odihnă, de reconfortare, de bucurii. Școala se îngrijește mult să

le ofere toate acestea: va organiza pentru ei excursii, drumeții, acțiuni atractive la tabere. Dar o mare parte din vacanța copiilor și-o vor petrece în mijlocul familiei. Directorul școlii, diriginta, le-au dat părinților multe sfaturi despre modul cum trebuie să le organizeze în acest timp. În primul rînd, să le asigure o odihnă activă, petrecută în aer liber: joacă, sport, plimbări. Apoi, să le supravegheze lectura, să-i trimită la spectacole potrivite pentru ei. Să nu uite nici a-i strage, pe măsura puterilor lor, la unele treburi gospodărești.

Asemenea ședințe s-au ținut acum, la sfârșit de trimestru cu părinții tuturor elevilor din școală. Directorul, diriginta, profesorii au analizat cu părinții situația la învățatură a fiecărui elev în parte, luînd împreună măsurile necesare, au îndrumat părinții asupra regimului de viață pe care trebuie să-l creeze copiilor în perioada vacanței.

Dar colaborarea cu familia în această ultimă etapă a anului școlar nu s-a rezumat numai la aceste ședințe. Conducerea școlii și diriginta au folosit multe forme de colaborare, multe prilejuri de a sta de vorbă cu părinții elevilor. Bunăoară, la începutul ultimului trimestru s-a luat inițiativa ca în fiecare sîmbătă, după terminarea cursurilor, să fie invitați la școală părinții elevilor care în săptămîna respectivă au obținut note proaste, pentru a-i îndruma cum și la ce obiecte să supravegheze îndeosebi pregătirea copiilor lor. Inițiativa aceasta s-a dovedit eficientă. Spre sfârșitul trimestrului, părinții nici nu mai așteptau invitația școlii. Ori de cîte ori în carnetul copiilor lor se ivea o notă proastă, se și prezentau la școală.

În această perioadă s-au intensificat și vizitele la domiciliul elevilor. Școala a organizat brigăzi alcătuite din diriginti și profesori care s-au deplasat și în comunele unde locuiesc unii părinți, spre a discuta cu aceștia. În afara discuțiilor individuale la domiciliu, atunci cînd s-au ivit probleme care îi interesează pe toți părinții (cum este bunăoară, acum problema vacanței) se organizează și discuții cu părinții pe centre de comune.

Problemele legate de încheierea anului școlar și de vacanță au fost discutate și în cadrul ultimelor lectorate cu părinții. La una din ședințele lectoratului a fost invitat și un medic care a vorbit despre importanța exercițiilor fizice, despre regimul alimentar din perioada verii etc.

Acestea sînt doar cîteva din formele pe care Școala generală de 8 ani nr. 2 din Alba Iulia le folosește în această perioadă în munca sa cu părinții. Fiecare acțiune întreprinsă pe această linie are un scop bine determinat: acela de a încheia anul școlar cu rezultate cît mai bune, de a crea împreună cu părinții, tuturor elevilor, o vacanță cît mai plăcută.

M. MIRON

Excursiile și drumețiile — mijloace puternice de educație patriotică a elevilor

Prin grija părintească pe care o acordă partidul și statul nostru sănătății și educației patriotice a copiilor și tineretului școlar, în acest an au fost create condiții pentru ca un număr sporit de elevi să participe la excursii și drumeții. Vor avea loc, în cursul vacanței, excursii locale, regionale, interregionale și drumeții care vor da elevilor posibilitatea să cunoască frumusețile și bogățiile patriei noastre socialiste, locuri istorice legate de lupta eroică de veacuri a poporului nostru, monumente de artă și cultură, realizările obținute de oamenii muncii sub conducerea înțeleaptă a partidului. Buna organizare a excursiilor și drumețiilor, asigurarea unui program corespunzător din punct de vedere educativ și recreativ pe tot timpul acestora vor contribui la legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste, cu viața.

În același timp, excursiile și drumețiile sînt, prin specificul lor, minunate mijloace de a realiza o odihnă activă și de a căli organismul elevilor. Viața în aer liber, influența factorilor naturii, învingerea greutăților care vor apărea pe parcurs vor contribui efectiv la întărirea sănătății elevilor, la dezvoltarea calităților fizice de bază, la educarea voinței, curajului, a perseverenței, a inițiativei, a spiritului de observație și a spiritului de colectiv.

Rezultatele deosebit de valoroase obținute de majoritatea școlilor în desfășurarea excursiilor din vacanța de vară a anului școlar trecut au scos în relief faptul că factorii care au condiționat în cea mai mare măsură eficiența lor educativă au fost munca temeinică desfășurată de secțiile de învățămînt, de conducerea școlii și de conducătorii de excursii pentru pregătirea și organizarea acestor acțiuni. Sute de mii de elevi au colindat țara de la un capăt la celălalt, luînd contact direct cu munca neobosită și plină de avînt a oamenilor muncii pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Înalta semnificație pe care o capătă toate acțiunile cultural-artistice și sportive din timpul vacanței de vară din acest an, ca părți integrante ale programului cu care poporul nostru întîmpină cel de-al IV-lea Congres al partidului, obligă întregul corp profesional la o valorificare cît mai largă a experienței dobîndite în organizarea și desfășurarea excursiilor și drumețiilor, în folosirea lor ca mijloace puternice în educația patriotică a elevilor.

Pentru o cît mai bună organizare și desfășurare a excursiilor și drumețiilor, pentru înlăturarea lipsurilor constatate în unele regiuni, în anii trecuți, în ceea ce privește stabilirea scopului excursiei, a tematicii, a itinerarului, a metodicii organizării și desfășurării excursiilor și drumețiilor în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, este necesar ca secțiile de învățămînt să desfășoare o muncă organizată de îndrumare a cadrelor selecționate pentru a conduce grupurile de elevi în excursii și drumeții. În cadrul instruirilor organizate la nivelul regiunilor și raioanelor trebuie combătută tendința unor conducători de școli și a unor conducători de excursii de a organiza excursii pe itinerare obositoare, lungi, în care principalele obiective stabilite pentru a fi vizitate nu pot fi decît „fotografiate” în viteză. Avînd în vedere că durata unei excursii interregionale este de 7 zile, itinerarul unei astfel de excursii nu trebuie să cuprindă mai mult de patru localități, astfel încît să se poată asigura un program rațional, cu o reală eficiență educativă, care să lase loc frumuseții, veseliei, entuziasmului, cîntecului și jocului — trăsături caracteristice unor asemenea acțiuni. Pe baza unui astfel de program, în unele localități,

se pot organiza staționări de una sau două zile, cu scopul de a se întreprinde drumeții în împrejurimi, de se vizita cele mai importante obiective industriale și culturale ale localității, gospodăriile agricole de stat sau cooperativele agricole de producție etc.

La nivelul fiecărei regiuni, pentru organizarea, conducerea și coordonarea excursiilor comandamentul regional al taberelor, excursiilor și coloniilor va organiza un activ special al excursiilor, care va avea următoarele atribuții: întocmirea rețelei de baze turistice pentru organizarea excursiilor regionale, aprobarea itinerarelor pentru excursiile locale și regionale și planificarea excursiilor regionale în funcție de posibilitățile bazelor turistice stabilite, verificarea cu atenție a tabelelor cu cadrele didactice recrutate de școli și raioane pentru conducerea excursiilor. Comandamentele regionale vor desfășura o muncă largă de popularizare a excursiilor și drumețiilor în rîndurile elevilor, părinților și cadrelor didactice și vor da îndrumări practice școlilor și secțiilor de învățămînt raionale și orașenești în pregătirea elevilor pentru drumeții și excursii.

Pentru ca excursiile și drumețiile să contribuie cît mai larg la adîncirea educației patriotice și internaționaliste a elevilor, secțiile de învățămînt regionale este necesar să-și sporească exigența în ceea ce privește selecționarea și pregătirea cadrelor. Excursiile și drumețiile trebuie să fie conduse de cadre didactice cu autoritate și prestigiu, cu o temeinică pregătire ideologică și politică, științifică și pedagogică și cu o puternică dragoste față de copii, capabile să asigure securitatea copiilor pe toată durata și în toate împrejurările ce se ivesc pe parcursul excursiilor.

O atenție deosebită vor acorda comandamentele regionale, raionale și orașenești asigurării mijloacelor de transport. Trebuie interzisă cu desăvîrșire efectuarea excursiilor cu camioane sau cu diferite remorci deschise, care pot aduce prejudicii sănătății sau chiar vieții copiilor. Pentru desfășurarea în bune condiții a oricărei excursii trebuie asigurate din timp vagoane de cale ferată sau autobuze.

Fiecare educator care însoțește un grup de excursioniști trebuie să știe dinainte în amănunțime unde vor fi cazați aceștia și cum le va fi servită hrana. Secțiile de învățămînt regionale, raionale și orașenești vor interzice categoric efectuarea excursiilor la întîmplare. Experiența anilor trecuți arată că mai există încă unele cadre didactice — este adevărat, puține la număr — care, considerînd că au „experiență” și „relații”, pleacă în excursii cu grupuri însemnate de elevi fără a asigura în prealabil condițiile de cazare și de servire a hranei în mod corespunzător, urmînd ca acestea să fie „rezolvate” la fața locului cum s-o putea. Asemenea practici creează greutăți atît organelor de învățămînt din localitățile pe care le vizitează, cît și celorlalte grupuri de excursioniști aflate în aceeași localitate pe baza unei planificări prealabile.

Cadrele didactice care vor însoți pe elevi în excursii au datoria de a acorda toată atenția nu numai pregătirii elevilor pentru excursii, ci și propriei lor pregătiri, propriei lor informări în legătură cu obiectivele despre care trebuie să le vorbească elevilor. În acest scop, dacă este posibil, este bine ca, pe lîngă documentarea teoretică, unul sau doi profesori să cunoască în prealabil obiectivele mai importante ce vor fi vizitate, să solicite sprijinul întreprinderilor, al caselor pionierilor, al caselor de cultură, al muzeelor, astfel ca la sosirea elevilor să fie prezenți specialiști care să dea acestora expli-

cațiile necesare, la nivelul înțelegerii lor.

În tot timpul desfășurării excursiei elevii trebuie să simtă grija părintească a cadrelor didactice, să știe că pot primi toate explicațiile de care au nevoie. Comportarea cadrelor didactice, ținuta lor în timpul excursiilor, calitatea explicațiilor și relațiile lor cu elevii, cu cetățenii, cu conducătorii diferitelor instituții trebuie să constituie o pildă vie către care să tindă fiecare elev, să contribuie la creșterea prestigiului și a autorității morale a educatorului în fața elevilor săi.

Pentru a veni în sprijinul secțiilor de învățămînt, al comandamentelor, al conducătorilor de școli și al tuturor cadrelor didactice care vor lucra în pregătirea, organizarea și conducerea excursiilor școlare, indicăm pe regiuni, tabelul localităților în care vor funcționa baze turistice pentru excursiile interregionale, ca și capacitățile lor de cuprindere. Pentru a asigura cazarea excursioniștilor în bune condițiuni, conducătorii de excursii interregionale, conducătorii de școli vor respecta îndeaproape în întocmirea itinerarelor, condițiile reale ale bazelor turistice indicate, vor solicita din timp comandamentului central, prin comandamentul regional, aprobarea excursiei și planificarea cazării în aceste baze turistice.

Regiunea Arges: Lotru (100); Călimănești (100); Corbeni (50); Căpățîneni (80); Cîmpulung Muscel (250); Horezu (100); Pitești (200); Slatina (100). **Regiunea Bacău:** Bacău (180); Gheorghie Gheorghiu-Dej (100); Roman (410); Piatra Neamț (150); Tg. Neamț-Humulești (150); Biceaz (150); Comănești (100). **Regiunea Banat:** Timișoara (400); Lugoj (150); Caransebeș (150); Oțelul Roșu (100); Orșova (100); Moldova Nouă (50); Reșița (200); Bocșa Vasiovia (50); Bocșa (100); Arad (370); Buziaș (100); Sînnicolau (100). **Regiunea Brașov:** Mediaș (100); Făgăraș (100); Or. Victoria (50); Sighișoara (80); Brașov (480); Sibiu (650); Căldăușii (100); Blaj (100); Rîșnov (100). **Regiunea București:** Căldărași (100); Giurgiu (100); Tr. Măgurele (100); Oltenița (100); Armășești (200). **Regiunea Cluj:** Aiud (100); Prundul Bîrgăului (50); Abrud (100); Cîmpeni (50); Dej (100); Gherla (100); Hușid (50); Valea Vinului (50); Turda (100); Cîmpia Turzii (100); Zalău (100); Cluj (350). **Regiunea Crișana:** Oradea (400); Beluș (100); Vadul Crișului (100). **Regiunea Dobrogea:** Tulcea (110); Sulina (40); Medgidia (100). **Regiunea Galați:** Galați (470); Brăila (335); Focșani (300); Tecuci (300); Panciu (50); Mărășești (75). **Regiunea Hunedoara:** Alba Iulia (100); Zlatna (50); Brad (100); Hațeg (100); Ilia (100); Orăștie (100); Cugir (100); Geoagiu de Jos (50); Sebeș (100); Miercurea (50); Petroșeni (210); Lupeni (100); Deva (150); Simeria (50); Hunedoara (150). **Regiunea Iași:** Iași (270); Birlad (200). **Regiunea Maramureș:** Baia Mare (100); Satu Mare (200); Carei (100); Sighet (100). **Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară:** Tg. Mureș (130); Sovata (100); Tîrnăveni (60); Ditrău (60); Eorsec (100); Toplița (100); Gheorghieni (150). **Regiunea Oltenia:** Craiova (320); Tg. Jiu (150); Tr. Severin (200). **Regiunea Ploiești:** Cîmpina (100); Poiana Țepului (120); Azuga (40); Sinaia (180); Telega (80); Buzău (50); Tîrgoviște (180); Pucioasa (80); Mîineci-Ungureni (80); Ploiești (120). **Regiunea Suceava:** Suceava (350); Cîmpulung Moldovenesc (100); Vatra Dornei (80); Vicovul de Sus-Băcăuți (60); Fălticeni (60); Botosani (80).

MIHAI ȚIRNOVEANU și VLADIMIR SIMIONESCU, inspectori în Ministerul Învățămîntului

Construcțiile școlare

Pe marginea articolului, „Proiecte noi pentru construcțiile școlare” de ing. C. Peștișanu, publicat în nr. 801 din 7 mai a. c. al „Gazetei învățământului”, au sosit la redacția noastră mai multe scrisori în care cadrele didactice își spun părerea despre soluțiile ce le-au fost prezentate. Iată câteva din părerile lor :

Prof. Emil Mutulescu, directorul Școlii generale de 8 ani din comuna Muriatlar, regiunea Dobrogea.

Am citit cu interes cele relatate de ing. I. Peștișanu, cu privire la noile proiecte-tip de construcții școlare și caracteristicile lor. Cred că s-a procedat bine cerându-se și părerea celor ce lucrează în școli, întrucât aceasta va contribui la adoptarea celor mai bune soluții.

Lucrez de peste 30 de ani numai la sat, astfel încât am putut să-mi dau bine seama de condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească localurile școlare construite în mediul rural. Personal socotesc că numărul sălilor de clasă de la școlile de 8 ani din mediul rural trebuie stabilit după caz — în funcție de populația școlară, de evoluția mișcării populației, de situația natalității etc. În localitatea Muriatlar, bunăoară, populația școlară a crescut de la 186 elevi în 1944 la 630 în 1965; dezvoltarea sectorului industrial ne aduce anual aproximativ 70 elevi peste numărul asigurat prin natalitatea locală. O clădire cu 8 săli de clasă nu acoperă nevoile de funcționare pe serii nici a claselor I—IV, nici a claselor V—VIII. În același timp, practica a dovedit că dispersarea școlilor în multe localuri are repercusiuni negative asupra procesului de învățământ. De aceea cred că și în unele localități din mediul rural ar fi nevoie, pentru școala de 8 ani, de localuri cu o capacitate mai mare — după caz, chiar de 12 și 16 săli de curs. Trebuie avută în vedere și perspectiva creării, în asemenea localități, a unor școli medii, pentru care trebuie asigurat din vreme spațiul.

Amplasarea școlilor trebuie stabilită de așa natură încât intrarea elevilor să se facă pe o parte laterală și nu pe cea din față. Distanța local-stradă să fie destul de mare pentru a se asigura un spațiu verde suficient și liniștea necesară desfășurării cursurilor. În mediul rural acest spațiu poate fi asigurat mai ușor decât la oraș.

Ideea ca vestiarele să fie așezate într-un loc separat de clase, comun întregului local sau unui grup de clase este interesantă. Ea ar putea rezolva o serie de probleme de ordin igienic și estetic. Totuși, prezintă inconveniente în ceea ce îi privește pe elevii mici, și în general inconveniente în ceea ce privește păstrarea ordinii în școală — la intrarea și ieșirea de la ore, în recreații etc. Holuri mai largi ar putea însă asigura spațiu și pentru curiere și pentru recreații pe timp nefavorabil sau pentru așteptarea începerii cursurilor în caz de vreme rea.

Este nevoie ca și școlile de 8 ani din mediul rural să aibă spațiu pentru laboratorul de fizică-chimie și științe naturale. La concursurile de admitere în clasa a IX-a nu se fac excepții pentru elevii școlilor din mediul rural în ceea ce privește pregătirea.

Aș fi de părere ca holurile școlilor să fie mozaicate pe jos, deoarece cimentarea și simpla scivisire nu dau un aspect plăcut și nu au trăinicie satisfăcătoare. Să ținem seama și de faptul că aspectul estetic influențează puternic pe elevi în păstrarea bunului obștesc.

Există cazuri când în decursul lucrărilor de construcție, deși se lucrează după planuri aprobate, nu se dă atenție amplasării sobelor în clase. Pentru a se face economii acestea sînt situate lângă ușă, spre a nu se construi decât coșuri comune. În acest caz însă nu mai poate fi vorba de asigurarea încălzitului și de economie la combustibil, așa încât pînă la urmă „tărițele costă mai mult decât făina”, după cum se spune. Este necesar ca acei care execută construcția să amplaseze sobele în așa fel încât să asigure o bună încălzire a sălilor de clasă.

Mai trebuie avută în vedere și dimensiunea piedestalelor pentru catedre, căci adeseori nu se asigură spațiu suficient pentru acestea.

Cît despre iluminatul electric, cred că acesta trebuie să fie făcut neapărat la fiecare clasă în două rînduri de cite 3 becuri, spre a asigura lumina uniformă în toată clasa.

Uneori se consideră că o construcție este finită cînd interiorul ei poate fi dat în folosință. Trebuie însă considerată bună de dat în folosință numai după ce se asigură cimentarea sau bituminarea spațiului necesar adunării elevilor sau desfășurării recreațiilor pe timp ploios (spațiu a cărui suprafață trebuie să varieze în funcție de numărul elevilor și de dimensiunile localului). Acest lucru este necesar pentru păstrarea curățeniei pe coridoare, a parchetului din clase, pentru buna întreținere a localului.

Este incontestabil că aspectul economic trebuie să primeze în cazul oricărui proiect, dar trebuie avută în vedere și necesitatea de a se rezolva complet, pe o perioadă îndelungată, problema spațiului necesar unor școli.

Inv. Teodor Blidar, Școala generală de 8 ani din comuna Cheșint, raionul Lipova, regiunea Banat.

Cred că nu este prea bine inspirată soluția claselor de formă mai apropiată de pătrat, atît din cauză că nu se poate asigura lumina din stînga pentru toți elevii, cît și pentru că ar ridica prețul de cost al construcțiilor.

Se propun holuri în incinta școlilor pentru recreație. Foarte indicat este ca elevii să-și petreacă recreația în curte, la aer curat, unde se pot mișca și destinde. Rămîne de discutat totuși problema recreațiilor pe timp nefavorabil, întrucît și pe un asemenea timp elevii trebuie să părăsească clasele, pentru aerisire.

Ar fi de dorit ca, pentru buna îngrijire a localului, pentru asigurarea pazei etc., să se prevadă și o locuință pentru personalul de serviciu.

Prof. Nicolae Cioica, director adjunct la Școala medie din Abrud, raionul Cimpeni, regiunea Cluj.

Articolul „Proiecte noi pentru construcțiile școlare” arată strădania depusă de specialiști pentru a concepe construcții școlare care să asigure desfășurarea procesului instructiv-educativ în condiții cât mai bune. Totuși, nu s-a ajuns încă în toate privințele la soluțiile cele mai bune.

În legătură cu propunerile făcute cred că este nevoie ca vestiarele să fie organizate pe clase măcar la școlile de 8 ani, pentru că altfel se produce multă dezordine în școală. La fel, cred că, atît din punctul de vedere al sănătății, al recreării copiilor, cît și din punctul de vedere al păstrării liniștii în școală, al bunei întrețineri a localului, este indicat ca recreațiile să se desfășoare în curte.

Am avut ocazia să lucrez în clase de formă pătrată, precum și în clase de formă dreptunghiulară. Cel mai bine am lucrat în clasele de formă dreptunghiulară, în care băncile erau, dispuse pe trei rînduri.

Ion Birghilă, învățător emerit, comuna Curcani, raionul Oltenița.

În legătură cu noile proiecte-tip de localuri de școli ce urmează a se construi atît în mediul rural cît și în cel urban, consider următoarele :

Este adevărat că școala medie are funcțiuni pe care școala de 8 ani nu le are și, de aceea, localul unei școli medii trebuie să difere de cel al unei școli de 8 ani. Este necesar însă să ținem seama că unele școli din mediul rural vor trebui să funcționeze în viitor și ca școli medii. Această necesitate se va ivi în acele comune care au deja în prezent, în clasele I—VIII, o populație școlară de peste 800 de elevi și în jurul cărora se găsesc alte comune care converg și din punct de vedere economic (cu stații C.F.R., șosele asfaltate etc.) și care se găsesc la distanțe relativ mici, de 3—6 km față de comuna de centru. În asemenea centre (3—4 pe raion)

va fi foarte potrivită înființarea de școli medii pentru a înlătura aglomerarea singurei școli medii ce se găsește, în general, la centrul de raion. Urmează de aici că va fi nevoie și de un asemenea proiect de construcție care să asigure funcționarea claselor I—XII în două serii — înainte de amiază și după amiază.

Adoptarea unor asemenea proiecte cu 12, 16 și chiar cu 20 săli de clasă, corespunzătoare specificului ambelor serii de elevi (mici și mari) ar prezenta un mare avantaj: construindu-se treptat asemenea școli în localitățile unde este necesar, cînd se va pune problema lărgirii rețelei de școli medii nu se va mai ivi situația ca vechile localuri să devină necorespunzătoare și deci să necesite adaptări prin noi adăugiri.

Chiar dacă s-ar considera că se va putea construi un alt corp, cu alte 4 sau 8 săli de clasă, rămîne valabilă lipsa ce ar prezenta-o vechiul local în ceea ce privește instalația de apă, de calorifer etc.

Propun, deci, să se adopte și un asemenea proiect după care s-ar construi treptat localuri mari de școli, utilizîndu-se eficient sumele investite în etape diferite.

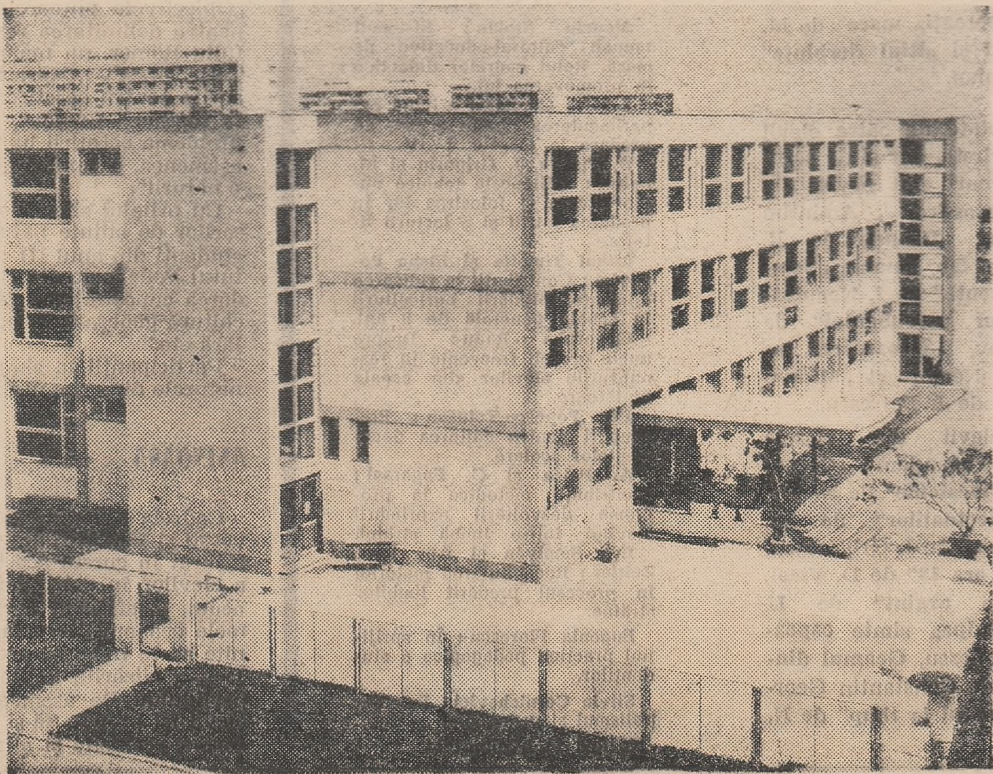
În ceea ce privește tipul de sală de clasă cu 3 sau 4 rînduri de bănci, opinez pentru tipul cu 3 rînduri.

Am predat mulți ani și în săli de 11 m. lungime, în care totuși nu am întîlnit greutăți din cauza distanței față de tablă. Cu atît mai puține greutăți vor fi într-o sală de clasă lungă de numai 8,55 m. Elevii cu vîrstă sau auzul mai slab vor fi așezați, ca și pînă acum, în primele bănci. Propun săle de clasă cu 3 rînduri de bănci și pentru faptul că are un preț de cost mai scăzut. Sumele ce se vor economisi în felul acesta vor da posibilitatea construirii mai multor localuri de școală.

În ceea ce privește situarea vestiarelor, opinez pentru plasarea acestora pe nivele (etaje), nu centralizat, pe școală. Să ne închipuim 500—800 elevi care în 10—15 minute doresc să părăsească localul, la sfîrșitul orelor de clasă. Ce vacarm, ce înghesuală, ce haine schimbate și ce întîrziere! Să ne amintim de aglomerarea garderobelor la teatre, unde sînt totuși mai puțini decît 800 de spectatori, și nu de vîrstă adolescenței.

În ceea ce privește spațiile închise pentru recreații, cred că acestea nu trebuie să se introducă. Să lăsăm elevii, timp de 7—8 minute, să ia contact cu aerul curat, cu razele solare! Este drept că sînt și zile urite, ploioase, dar acestea sînt prea puține ca să justifice scumpirea construcțiilor școlare.

Este absolut necesar să se adopte proiecte cu sisteme de alimentare cu apă și încălzire centrală începînd de la construcțiile din mediul rural cu 8 săli de clasă. Nu numai că aceasta ar garanta condiții igienice, o încălzire uniformă și normală, economisirea unei cantități de lemne (școala cu 12 săli de clasă rîspindite în 5 localuri, în care lucrez, consumă anual 30 tone de lemne și 15 tone cărbuni) dar ar putea ieftini costul și mări eficiența investițiilor prin racordarea la același sistem de încălzire și a unor localuri foarte apropiate de construcțiile școlare, cum sînt: sediile sfaturilor populare, dispensarele medicale, căminele culturale, birourile cooperativei, sediile C.A.P. etc.

Școala de 8 ani nr. 96 din Capitală

Cerc de gimnastică corectivă

De curînd a luat ființă la Școala medie „Mihail Sadoveanu” din Capitală primul cerc școlar de gimnastică pentru corectarea pozițiilor deficiente.

Acest cerc, a cărui activitate se va desfășura și în tot timpul vacanței de vară, răspunde unor propuneri făcute la conferința specialiștilor în domeniul medicinei sportive desfășurată la București, cu participarea unor oameni de știință din numeroase țări. În cadrul dezbaterilor conferinței s-a prezentat printre altele, pe baza rezultatelor obținute în munca de cercetare, o clasificare a deficiențelor fizice existente la copii și tineret. S-a constatat că, alături de unele deficiențe ușoare, care pot fi corectate prin mijloacele educației fizice în actuala structură a lecțiilor de educație fizică stabilită prin programa de învățămînt și de deficiențe care se tratează în cadrul unităților sanitare specializate, există deficiențe de postură sau deficiențe în fază incipientă care pot fi corectate sau hipercorectate în cadrul unor programe speciale desfășurate chiar în școală.

Cercetările întreprinse la Școala medie „Mihail Sadoveanu” au dus la depistarea elevilor ale căror deficiențe incipiente pot fi corectate prin intermediul unui cerc școlar de gimnastică specială și la stabilirea programelor ce urmează să fie desfășurate în cadrul acestui cerc.

Pentru a asigura succesul acestei acțiuni s-a considerat necesar ca paralel cu ședințele practice cu elevii, să se desfășoare și o muncă perseverentă de lămurire a părinților. În acest scop a fost organizată, în cadrul lectoratului cu părinții, o conferință cu tema: „Corectarea deficiențelor fizice care apar la copii”. Conferința, prezentată de prof. univ. dr. Adrian Ionescu, șeful catedrei de medicina culturii fizicii de la I.C.F. a evidențiat clar importanța deosebită a măsurilor de prevenire și corectare pentru combaterea unor deficiențe fizice care pot apare la copii în perioada de creștere.

Pe baza planului de muncă alcătuit, cercul va desfășura în continuare, și în timpul verii, o serie de acțiuni cu caracter profilactic și curativ, cu scopul de a redresa ținuta și atitudinile de postură deficientă. Astfel, elevii cu deficiențe de grad mediu, organizați pe sexe, grupe de vîrstă și afecțiuni, vor executa un program special de gimnastică de corectare. Acesta va fi condus de un colectiv de profesori care au făcut studii de specializare în domeniul culturii fizice medicale și care activează voluntar, sub coordonarea și îndrumarea metodico-științifică a catedrelor de medicină a culturii fizice de la I.C.F. și I.M.F.

Desigur, toate acestea reprezintă doar un început. Este bine ca în toate școlile să se desfășoare o acțiune coordonată pentru combaterea deficiențelor fizice prin exerciții de gimnastică corectivă. Se impune, pe de o parte, ca toți învățătorii și profesorii să caute să observe permanent și să corecteze poziția copiilor în bancă, la tablă, în recreație etc. Aceasta este cu atît mai important cu cît se știe că prevenirea este mai ușoară și mai eficientă decît tratarea.

O atitudine deficientă de natură cifotică sau scoliotică, oricît de neînsemnată ar părea la început, trebuie semnalată profesorilor de specialitate care să ia de îndată măsuri de corectare.

Prin extinderea cercurilor școlare sau interșcolare de gimnastică specială corectivă, prin activitatea coordonată a cadrelor didactice, cu sprijinul permanent al părinților, se va contribui mult la dezvoltarea armonioasă a tinerii generații.

Prof. VALERIU I. STURZA

TIMIȘOARA

Un mare număr de directori ai școlilor medii din regiunile Oltenia, Banat și Hunedoara — ne scrie tov. **Emanoil Cintează** — au participat, între 9 și 21 mai a.c., la un curs de perfecționare organizat de I.P.C.D. Timișoara. Cu acest prilej ei au ascultat expuneri pe teme „Respectarea particularităților de vîrstă și individuale — premisă a sporirii eficienței procesului de învățămînt”, „Aspecte noi în pedagogia contemporană”, „Sistemul de muncă al directorului”, au primit indicații metodice cu privire la predarea diferitelor obiecte de învățămînt, au asistat la o serie de lecții și la unele activități metodice desfășurate în școli, la unele acțiuni extrașcolare etc.

Cursul a constituit astfel pentru directori un bun prilej de însușire a experienței înaintate, de ridicare a nivelului pregătirii lor profesionale.

PLENIȚA — CALAFAT

De curînd, ne comunică tov. **Angela Gh. Mitoaica**, elevii clasei a IV-a de la Școala generală de 8 ani din Pienița, raionul Calafat, au participat la o excursie deosebit de instructivă. Împărțiți în grupe de mici naturaliști, geografi, istorici etc., ei au vizitat orașul Craiova — unde au văzut Combinatul chimic și Grădina zoologică — orașul Turnu Severin — unde au poposit la Șantierul naval și la Muzeul istoric — Băile Herculane, insula Ada Kaleh etc. Excursia a contribuit mult la consolidarea cunoștințelor dobîndite de elevi în școală și la lărgirea orizontului lor.

TIȘOARA

Și elevii clasei a IX-a „C” de la Școala medie nr. 2 din Tg. Jiu au făcut de curînd, sub conducerea dirigintelui lor, o excursie frumoasă și interesantă. După cum ne scrie tov. **Petr Petras**, această excursie, organizată în colaborare cu organizația U.T.M. din școală, a avut bune rezultate instructive și educative. Elevii au poposit, cu prilejul ei, la Lainici, au vizitat defileul Jiului, au urcat pe munte, de unde se văd spre sud plaiurile gorjane, iar de o parte și de alta a Jiului siluetele celor două combinate de la Tg. Jiu — cel de industrializare a lemnului și cel de ciment. De asemenea, s-au oprit la monumentul ridicat în cinstea unor eroi căzuți în Valea Jiului în războiul din 1916—1918.

Deosebit de interesante au fost discuțiile purtate de elevi, în timpul excursiei, cu muncitorii ceferiști, cu inginerii și tehnicienii care le-au vorbit despre istoricul construcției căii ferate din defileul Jiului, despre munca croică depusă aici de brigăzile de tineret, despre importanța economică a acestei artere de comunicație între bazinul carbonifer al Petroșenilor și Oltenia.

În încheierea excursiei elevii din Tg. Jiu au poposit la Școala medie din Valea Sadului, unde au participat, împreună cu colegii lor din clasa a IX-a „C” a acestei școli, la o serată literară cu tema „Activitatea scriitorilor generației de la 1848 și contribuția lor la dezvoltarea literaturii noastre și a limbii literare”. În cadrul acestei serate s-au prezentat cîteva referate și un program artistic care a cuprins recitări, coruri, cîntece noi din folclorul local și o suită de dansuri populare locale.

ORADEA

Tov. **Cecilia Nedeleu** ne informează că la Oradea s-a organizat o expoziție, unde sînt prezentate cele mai reușite obiecte confecționate de cercurile tehnice de la Casa pionierilor din oraș. Constituind o adevărată trecere în revistă a activității acestor cercuri în anul școlar 1964—1965, expoziția cuprinde lucrări executate de minile harnice ale micilor meșteri din cercurile de mecanică, radio, timplărie, foto, ca și broderii artistice reprezentînd harta R.P.R., costume populare din diferite regiuni etc.

BRAȘOV

Secția de învățămînt a regiunii Brașov și cercul orașenesc din Brașov pentru ocrotirea naturii au organizat de curînd, ne informează profesorul **V. Ciobanu**, un simpozion în cadrul căruia s-au prezentat o serie de interesante referate și comunicări științifice. Dintre acestea amintim: „Criterii floristice și geobotanice pentru delimitarea rezervației Piatra Craiului”, „Obiectivele viitoare rezervației Lempeș-Sînpetru”, „Propuneri pentru delimitarea rezervației Timpa-Brașov”, „Darwinistul dr. Iuliu Römer, un mare precursor al ideilor ocrotirii naturii în Țara Birsei”, „Capra neagră în masivul Piatra Craiului și măsurile pentru ocrotirea acestei specii”, „Ăcviile și vulturidele în regiunea Brașov”, „Șorecarul încălțat în regiunea Brașov și problema ocrotirii lui”. Participanții la simpozion au ascultat de asemenea, o conferință intitulată „Probleme actuale de ocrotire a naturii”.

Cu prilejul simpozionului a avut loc și o consfătuire a profesorilor de științe naturale și geografie, la care au participat și studenții din anul III al Facultății de științe naturale de la Institutul Pedagogic din Brașov. S-au tratat teme cu privire la predarea cunoștințelor despre ocrotirea naturii în învățămîntul de cultură generală, la problemele ocrotirii naturii în excursia școlară etc.

Participanții la simpozion au vizitat în încheiere rezervațiile naturale din raionul Sf. Gheorghe.

ANIHOASA

Cadrele didactice de la școlile din Aninoasa, Slănic, Berevoești și Vlădești, ne informează tov. **Victor Comănescu**, au desfășurat în cursul acestui an școlar o muncă rodnică de educare a elevilor în spiritul economisirii. Ca urmare a acestei acțiuni acum, la sfîrșitul cursurilor, se organizează cu elevii, din sumele economisite prin C.E.C., interesante excursii în țară, menite să le îmbogățească cunoștințele, să-i ajute să vadă nemijlocit realizările dobîndite de oamenii muncii sub conducerea partidului. De asemenea, din sumele economisite prin C.E.C., elevii își propun să-și cumpere, la începutul anului școlar, uniforme, rechizite și alte lucruri folositoare.

Pentru cei mai mici școlari, vacanța, cu întregul ei cortegiu de bucurii, a și început. A început mai întii cu plimbări în grup și mici excursii în localitate, cu lectura cărților preferate, cu întreceri sportive, cu vizionări de spectacole.

Peste cîteva zile, trenuri cu ferestre împodobite de chipuri îmbujorate de copii vor porni spre munte sau spre mare, către taberele situate în cele mai pitorești locuri ale țării sau în excursii care le vor dezvălui celor mai tineri cetățeni ai țării marile ei bogății și frumuseți, realizările dobîndite de popor sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Cărți pentru vacanță

Vacanța a și început pentru școlarii din clasele I—IV. Curînd vor intra în vacanță și elevii claselor mai mari. Deși elevii nu vor mai fi prezenți în școli, vacanța nu înseamnă, totuși, o pauză în munca educativă. Mulți învățători și profesori vor continua să fie alături de elevii lor în tabere și în excursii, mulți s-au îngrijit încă din timpul anului școlar de chipul în care își vor petrece școlarii vacanța.

Printre principalele preocupări educative specifice acestui răgaz recreativ se află și lectura. Fără să urmărească, neapărat, prevederile programelor școlare, recomandările de cărți trebuie să respecte totuși unele condiții pe care le impun vîrsta copiilor, gusturile și preocupările lor. Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, amintim aici o parte din cărțile de curînd apărute, potrivite pentru elevi.

Pentru copiii din clasele I—IV: „O zi de august” de Al. Șahighian, „Bristena, fiica dacilor” de D. Sava, „Cartea Ralucașii” de V. Tulbure, „Poveștile pădurii” de D. Vicol, „Lung e drumul Dunării” de V. Porumbacu, „Băiatul cu poveștile” de C. Theodorescu, „Vulpea din Springfield” de E. S. Thompson, „Vrăjitorul din Oz” de F. Baum, „Trei povești cu mistere” de V. Kaverin, „Trei pe o insulă” de V. Gubarev, „Măștile verzi” de Holger Pukk, „Cîinele galben” de G. Simennon, „La revedere băieți” de B. Balter, „Micul scambiator” de I. Hasek.

Reamintim, în încheierea acestei liste, că în Editura tîne-

retului apare colecția „Traista cu povești”, care cuprinde basme românești și povești aparținînd altor popoare, ca și colecția „Să știm”, care prezintă noțiuni științifice pe înțelesul copiilor, însoțindu-le de o frumoasă și bogată ilustrație.

Pentru elevii din clasele V—VIII: „Vîntoasa” de C. Ignătescu, „O lume întreagă” de R. Tudoran, „Seri albastre” de C. Anton, „Um om în furtună” de D. Almaș, „Servieta Eleonorei” de Ștefan Luca, „Rîdea mesteacănului” de E. Căldăraru și „Poezii” de O. Cazimir. Dintre cărțile potrivite acestor elevi, mai amintim „Recreația mare” de M. Sintimbreanu și „Riul fierbinte” de Al. Șahighian.

Mult gustate de către elevii de această vîrstă, dar și de către elevii mai mari sînt povestirile științifico-fantastice. Amintim dintre acestea „Doando” de R. Bărbulescu și Gh. Anania, „Semnale necunoscute” de I. Negulescu, „Limanul curcubeului” de I. A. Efremov, „Întoarcerea focului” de L. Neamțu și „Minuni la Mărgărit” de I. Petrescu.

Pentru elevii din clasele VIII—X recomandăm: „Orașul cu o mie de blesteme” de N. Țic, „Balul intelectualilor” de Șt. Luca, „Obsesia” de I. Grigorescu, „Omul de la ora 13” de D. Vicol, „Toporul de argint” de L. Neamțu, „Vulpea simte capcana” de T. Popescu, „Geamul dinspre drum” de Constantin Georgescu și „Dreptul la timp” de N. Stănescu.

Cursuri pentru profesorii de fizică și chimie

Societatea de științe fizice și chimice va organiza în timpul vacanței de vară două cursuri pentru profesorii de fizică și chimie din învățămîntul de cultură generală din întreaga țară.

Aceste cursuri, care se vor desfășura în perioada 7—15 iulie a.c. — la București pentru profesorii de fizică și la Timișoara pentru profesorii de chimie — urmăresc informarea științifică a profesorilor asupra unor probleme actuale ale fizicii și chimiei, precum și asupra unor probleme de metodică. În încheierea lor va avea loc o excursie științifică în cadrul căreia vor fi vizitate o serie de obiective industriale din țară.

Societatea asigură transportul profesorilor participanți la cursuri, cazarea lor, ca și cheltuielile de transport legate de excursie.

„REVISTA DE PEDAGOGIE”

Nr. 5, Mai 1965
În sumar:

Stanciu Stolan: Sistemul muncii cultural-educative de masă. Rolul cadrelor didactice în promovarea lui.

••• Cercetări privind experimentarea noului sistem de predare la clasele I—IV

D. Finaru, I. Grigoriu și M. Leifer: Mijloacele tehnice audio-vizuale și folosirea lor în predarea citirii și a lecturii literare.

Mihai Timoște și Elena Popovici: Contribuții la ridicarea eficienței predării agriculturii în școala generală de 8 ani.

Gheorghe Radu: Despre unele greșeli frecvente în răspunsurile elevilor din școala ajutătoare.

Ilie Popescu-Teiușan: Preocupări pentru editarea documentelor școlare.

A. Felea și C. Fogarasi: Contribuții metodice la problema dezvoltării exprimării elevilor într-o limbă străină.

Eva Semlyén și Ana Réczei: Recapitularea materiei în procesul predării limbilor străine.

Eugenia Florescu: În sprijinul practicii pedagogice a studenților.

Silvia Cernichevic: Existențialismul și pedagogia.

Critică și bibliografie